2.80.2

REUNIÓ DEL CONSELL D'ADMINISTRACIÓ D' E.I.S.A.

DEL DIA 5 DE JULIOL DE 1968

A l'estatge social de l'Entitat i a les 22,30 hs., s'obre la sessió amb l'assistència dels Srs. A. Pedro i Pons, Joan Raventós, J. Solé-Tura, Fèlix Martí, Josep M. Vilaseca, Salvador Casanovas, Josep Benet, Carles Ferrer, Antoni de Moragas, Josep M. Castellet, Jordi Pujol i Jordi Carbonell. A la secretaria, el Sr. J. García Grau.

Absent amb avís, el Sr. Badia i Margarit. Sense avís, l'enginyer Sr. Vallvé i el Sr. J. Sardà.

Es dóna lectura a l'acta anterior, la qual s'aprova sense esmenes.

Seguint amb l'ordre del Dia, secretaria informa de l'aspiració de l'alumnat en sentit que se'ls forneixi dels corresponents Certificats d'Estudis, per tal de poder acreditar l'aprofitament de cursos i assignatures; aprovant-se per unanimitat la confecció dels mencionats certificats.

A continuació, es passa a l'informe de la Comissió Econòmica, però el Consell entén que en primer terme correspon d'escoltar l'informe produït per la Comissió d'Estudis, el qual és llegit per Josep M. Castellet.

El Dr. A. Pedro i Pons: Acull de bon grat i aprova l'informe i la proposta de cursos i seminaris a desenvolupar en un curs proper pel seu dinamisme i interès..

Entrant de ple en el tema econòmic, el Sr. Jordi Pujol pregunta si s'han aconseguit diners per aminorar el dèficit que arrossega l'Entitat.

El Sr. J. Vilaseca i Moret: Es qui comunica al Consell les conclusions a què arribà la Comissió Econòmica, les quals són les següents: -Deixar el pis per quant resulta onerós en extrem (19.834,20 ptes. mensuals) i passar a una forma latent.

- Promocionar alguns treballs d'investigació, realitzar alguns seminaris i en aquest cas fer-ho en locals aliens llogats per aquestes comeses.

- Instituir Bosses de Treball, publicar algun llibre que el Consell entengui d'interès, etc.

- I mirar de reprendre les activitats més àmplies més endevant quan la situació econòmica presenti un altre carés.

El Sr. Carles Ferrer: Abunda en aquestes consideracions que acaba d'exposar el Sr. Vilaseca, tot remarcant les dificultats econòmiques i tècniques amb què topa l'ensenyament arreu del món. Sembla prou evident que EISA, totjust iniciada en aquests terreny no podia escapar a aquesta problemàtica.

Es generalitza el debat sobre aquest tema, fins que a les 23,30 hs. s'acorda ajornar la continuació del debat el proper divendres, dia 12, a les 20 hs. i al mateix indret, passant-se doncs, a un quart intermedi d'una setmana.

El dia 12 de juliol de 1968, a les 20,30 hs., s'inicia la segona sessió del Consell d'Administració d'EISA amb l'assistència dels Srs. A. Pedro i Pons, Jordi Pujol, Carles Ferrer, Josep Benet, J. Vilaseca i Moret, Salvador Casanovas, Jordi Carbonell, Josep M. Castellet i Joan Raventós. A la secretaria, el Sr. J. Garcia Grau.

Falten amb avís, els Sres. Fèlix Martí i J. Soló-Tura.

I sense avís, el Sr. Antoni de Moragas.

Absents per no tenir coneixement d'aquesta segona sessió; els Srs. Badia i Margarit, J. Vallvé i J. Sardà.

Joan Raventós i Jordi Carbonell, són delegats pel Consell per tal de rebre una representació dels alumnes.

J.M.Castellet: Planteja la necessitat d'expressar amb tota sinceritat la situació d'EISA. Demana que quedi ben clar quin és el motiu de la liquidació; si és que es tracta d'incompatibilitat ideològica o ha estat motivada per raons econòmiques. Creu que en el si del Consell d'Administració s'hi pot veure una dicotomia entre consellers de tipus intel.lectuals i d'altres més afins a les qüestions econòmiques o financeres.

Salvador Casanovas: Creu excessivament esquemàtic el plantejament d'en Castellet. En la seva opinió, creu que les diferencies ideològiques vénen a enriquir a tots els membres del Consell i de cap manera no poder ésser motiu de liquidació d'una entitat com EISA. No creu que sigui massa rellevan la divisió dels consellers en dos camps, però si creu que a l'entitat li ha mancat una dinàmica empresarial; el cert és que

en cap moment no han faltat els cabals. Tots dos sectors de Consellers són igualment responsables de la marxa de l'empresa i en realitat hom esperava que una societat com aquesta seria deficitària, però mai en la proporció en què ha estat. No creu que això de discrepàncies ideològiques profundes hagi estat una expressió encertada, més aviat diria, que ha mancat la imaginació necessària per a fer marxar això. Hi ha hagut una sèrie d'inhibicions per part dels consellers que han travat la marxa. L'anàlisi# que cal fer és esbrinar per què ens ha faltat l'entusiasme, en general, i d'altra banda el Consell s'ha refiat massa que això marxaria sol. En realitat, al sector econòmic és al que se li pot fer menys retrets, perquè si aquest sector s'arriba a mobilitzar aconseguint 5 o 6 milions de pessetes, igualment, a hores d'ara, es plantejaria el dubte vers on caldria esmerçar aquests diners i això dit sigui a tall d'hipòtesi.

Vilaseca i Moret: Afegeix a l# dit pel Sr. Casanovas, que aquesta incompatibilitat ideològica no existeix o almenys no és rellevant, per quant gent d'aquí, d'EISA, igualment col.labora en d'altres empreses i activitats on coindicim diversos dels aqui presents sense tenir en compte la posició ideològica, de no ser aixi, realment em sentiria molt trist. Discrepo, potser, en la responsabilitat atorgada al Consell; en realitat el Consell és per a donar idees i el que ens ha fallat ha estat la part executiva. Cal veure que les coses que s'han organitzat aquí no han engrescat massa la gent i si l'entitat funcionés de diners se'n trobarien. No és tan sols un problema econòmic, químicament pur, sinó que va lligat a la marxa de l'entitat. La responsabilitat de la situació actual és de tot el Consell i no d'uns quants. Tal com ha anat aquest curs, és moralment impossible de trobar diners.

Josep Benet: Suscriu el que s'acaba de dir i també creu que no podem insistir massa en les diferències ideològiques. Creu que aques-

ta terminología és excessiva. No s'ha negat cap curs o seminari per raons ideològiques, simplement entén que ha resultat molt desproporcionat el cost amb el que s'ha fet. Tal com estan plantejades les coses, no hi veu cap possibilitat per a un nou curs i cal estudiar la solució a adoptar.

Carles Ferrer: Expresa la seva conformitat amb el que han expressat els Srs. Casanovas, Vilaseca i Benet.

J.M.Castellet: Manifesta no estar d'acord amb el que s'ha dit. Salvador Casanovas mencionà en conversa anterior això de les discrepàncies ideològiques. També és un punt que sorgí en la conversa entre Jordi Pujol, Josep Benet, Jordi Solé-Tura i ell. Insisteix en el sentit que aquesta expressió no se l'ha inventada. Es manifesta pessimista en l'apreciació del que s'ha fet. El Consell no s'ha fet en cap moment plantejaments de tipus econòmic i només Jordi Pujol ha carregat amb el pes i a hores d'ara se'n sent cansat, cosa que respecta i comprèn.

Salvador Casanovas: Aclara la situació de la conversa anterior, a la qual en J.M.Castellet arribà tard, en la qual va dir, que en la marxa de l'entitat s'hi apreciava una manca de dinàmica empresarial i això en cap manera invalida la seva opinió d'ara, car son en tot coincidents. Reitera conceptes de la seva intervenció anterior.

Josep Benet: Adhereix à la tesi del Sr. Casanovas.

Carles Ferrer: Creu que dir que en Jordi Pujol ha pagat les despeses i s'ha cansat de fer-ho, falseja la situació. El problema econòmic no és tal si l'empresa funciona, encara que la cosa sigui rendable en termes finances. Basar la situació actual en les diferències ideològiques, creu que tampoc no planteja la veritable situació; per contra, creu que el mot in-hibició ha estat la clau de l'actuació del Consell. En canvi, mani-

festa que les diferències ideològiques mai no han estat tractades en el si del Consell, cosa que potser ha estat un error.

Es reintegren al si del Consell, els Srs. Jordi Carbonell i Joan Raventós.

Jordi Carbonell: Pregunta qui són els que estan contents amb els serveis de la societat. Els alumnes, que són els que reben el producte de l'entitat; els estudiants que han seguit cursos i seminaris, i aquests se senten satisfets. El problema s'ha de veure per la banda de l'organització, però no és una dificultat intrínseca de la societat.

Jordi Pujol: Intervé, dien per respondre les al.lusions que s'han fet a la seva persona. D'antuvi no pensava intervenir però vol fer una profunda autocrítica en el sentit que si algú s'ha inhibit ha estat ell. Demana que tothom se la faci, l'autocrítica. I diu amb cordialitat, perquè tots la necessitem, que el plantejament d'en Castellet no ha estat encertat i li sabria molt de greu que aquesta versió sobre la crisi d'EISA la donés en Castellet. Es manifesta decepcionat de si mateix i de tots els consellers i demana que aquesta decepció global no hi hagi d'afegir aquesta decepció personal. Constata un fet: la manca de fe i d'entusiasme dels consellers, dels estudiants i dels professors, envers EISA. No hi ha hagut esperit de servei i en canvi si hi ha hagut l'aprofitament per més d'un. Sóc optimista, segueix dient, i després d'això no ha passat res. Ho diu amb l'esperit fraternal que correspon a un cristià i perquè ens trobarem al voltant d'alguna altre taula.

J.M.Castellet: Potser el meu plantejament ha estat esquemàtic, diu. Potser perquè ha estat massa breu. Les respostes que s'han donat, en línies generals, no l'han satisfet. La intervenció de Jordi

Pujol, és d'un ordre distint, ja havia dit abans que comprenia les seves raons. La seva ha estat una intervenció que agraeix molt. D'altra banda, creu que el joc net que demana és el que sempre ha jugat i la versió que pugui circular no serà que la faci circular ell, perquè en tot moment es sotmetrà a la decisió del Consell.

Vilaseca i Moret: Intenta de fer un resum de les distintes intervencions. Comprova que tothom està d'acord en el sentit que l'entitat no marxa. Sembla que hi haurien dues posicions, a saber: els que creuen que això podria marxar bé d'ara en endevant i els que creuen -entre els quals s'hi posa ell- que això no podria anar bé o en tot cas seguiria com fins ara.

Joan Raventós: Intervé per assenyalar que després del que ha estat dit cal arribar a una solució i creu que pot plantejar tres possibilitats:

a) la continuació
b) la letargia
c) la liquidació

Sembla prou evident que la primera no va de cap manera.

Jordi Carbonell: Creu que cal considerar que davant dels alumnes tenim una responsabilitat d'acord als programes que van llençar. Pensa que no hem d'arribar tan avall i que EISA hauria de fer un esforç per tal de continuar allí on hem establert uns compromisos i seguir endevant fins a donar-los el compliment que correspon.

Salvador Casanovas: Proposa cancel.lar tota la infraestructura. No es tractaria d'una liquidació, sino anar a un nou plantejament i estudiar la possibilitat d'assumir les responsabilitats comptant amb un pro-

jecte econòmic concret.

Carles Ferrer: Adhereix a la proposta.

Josep Benet: Es manifesta a favor de la reconversió d'EISA, la qual s'aprova pel Consell.

Dr. Pedro i Pons: Expresa la seva satisfacció per haver tingut a aquesta casa. Constata que tots estimem Catalunya i que també es cert que potser ha faltat l'esperit empresarial. Cal anar a una reconsideració de les nostres activitats, perquè hem de mantenir el contacte amb la joventut i complir amb els cursos pendents. Aquí, diu, no hi ha res en contra de ningú i fa vots per a mantenir-nos fidels a la tasca comuna.

Es va al nomenament d'una comissió gestora que porti a terme l'acord de liquidació de la infraestructura. En són integrants: Salvador Casanovas, J.M.Castellet, Josep Benet i J. García Grau.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'alça la sessió a la 1 hs. 20' del dia 13 de juliol de 1968.

ESTUDIS I INVESTIGACIONS S.A. E.I.S.A. BARCELONA

J. García Grau.